

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Helge Adam Møller.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Helge Adam Møller (KF):

Når vi her om lidt stemmer, er der jo et meget stort flertal i Folketinget, der stemmer ja, og der kan være nogle, hvad enten man stemmer ja eller nej, som er lidt i tvivl om, hvorfor man nu skal gøre det. For dem, der læste kronikken i Berlingske Tidende lørdag den 6. december 2008, synes jeg, der var nogle gode argumenter. Der var nemlig to unge danske soldater, som på vegne af alle de soldater, der har været nede i Afghanistan, fik tildelt det, der hedder Ebbe Muncks Mindepris. Der er nogle, der sikkert kan huske, at Ebbe Munck under besættelsen sad oppe i Stockholm og var forbindelsesledet mellem den frie verden og Frihedsrådet. De fik altså overrakt Ebbe Muncks Mindepris, som blev tildelt den danske soldat i Afghanistan. Disse to unge soldater mødte op herovre i den anden halvdel af Christiansborg, og i overværelse af Hendes Majestæt Dronningen fik de så prisen på vegne af alle de danske soldater i Afghanistan.

Den ene af dem, en ung soldat, der hedder Anton Dinsen-Andersen, holdt en tale, og den kan man læse i Berlingske Tidende, men jeg vil godt citere seks linjer af det, han sagde, for jeg synes, det er en god begrundelse for, hvorfor man vedtager dette forslag. Han sagde i overværelse af dronningen:

»Den danske soldat i Afghanistan er i dag, efter min mening, med sin uegennyttige indsats og livssyn med til at åbne døren til den frie verden for det afghanske folk. Det er markarbejderen, der under patruljens tur gennem majsmarkerne i Den Grønne Zone kommer hen for at hilse på os. Det er kvinden, der med sit barn i armene kommer op til lejren Armadillo for at blive tilset af lægen. Det er faderen, der under en Shurra – altså et borgermøde – siger, at han er mødt op – ikke for sin egen fremtid, men for sine børns – og det er den ældre mand, der fortæller, at hans største ønske er, at hans børnebørn en dag kan komme til at gå i den skole, hvor han selv gik – men som Taliban nu har brændt ned.

Alle disse fem afghanere har vi mødt. De er i dag på vej hen imod døren til den frie verden.

De har én ting til fælles: De ønsker inderligt, at døren til den frie verden bliver åbnet – med hjælp af den danske soldat.«

Det sagde han på vegne af alle de 600 mand, der var dernede på hold 5, og det er derfor, jeg og mange andre i dag stemmer ja til dette forslag.

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg tror ikke, der er nogen her i Folketinget, der ikke har respekt for det arbejde, de danske soldater gør i Afghanistan, og ikke sørger, når der dør danske soldater dernede. Det skal siges helt klart fra vores side, selv om vi ikke stemmer for det her forslag, at vi også deler den respekt for det arbejde, unge danske mænd og kvinder gør nede i Afghanistan. Men det, som er det afgørende for os, er ligesom at se, hvor den her mission udvikler sig hen, hvad perspektivet er, for at vi er dernede, om der er nogen udsigt til, at vi kan få en ordentlig løsning på det, vi står over for.

Vi var rimelig positive, da regeringen kort tid før sommerferien fremlagde sin Afghanistanstrategi, hvor man meget tydeligt siger, at den civile indsats skal opprioriteres og den militære indsats nedprioriteres. Vi har været i overvejelser om, hvorvidt vi skulle støtte den strategi med henblik på at få en afslutning på vores engagement i Afghanistan inden for en overskuelig årrække. Jeg tror sådan set, at de fleste her i Folketinget er enige i, at vi ikke kan være der i mange, mange år endnu, hverken for vores egen skyld eller for afghanernes skyld.

Men det, som vi så kan se i det beslutningsforslag, som blev fremlagt, og som vi havde en grundig førstebehandling af, er, at der jo ikke sker nogen nedtrapning af den militære indsats, og at der ikke er nogen antydning af en exitstrategi. Tværtimod kan vi høre nogle af de partier, der er med i forliget bag det her, f.eks. Dansk Folkeparti, sige, at det, der er opgaven her, er at bekæmpe Taleban militært; det er den endelige militære sejr over Taleban. Man må få det indtryk, at det ganske centrale parti her i Folketinget jo har en opfattelse, der er fuldstændig anderledes end det, som også har været antydning af regeringen, nemlig at det her ikke handler om en militær sejr over Taleban – det kan man ikke få – det her handler om civil genopbygning. Men i den forstand må man sige, at et meget centralt parti inden for koalitionen her er dybt uenig i det. Og vi kan se, at man sender flere sol-